

Ο Μητροπολίτης Φθιώτιδος για τον βίο και τις αρετές των Πρωτοκορυφαίων Αποστόλων

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος

Στην Ανατολική Φθιώτιδα, στην ιστορική Πελασγία, καθώς και στην πόλη της Λαμίας ιερούργησε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών για την εορτή των Αγίων Πρωτοκορυφαίων Αποστόλων Πέτρου και Παύλου.

Επιστρέφοντας από την Ιερά Μονή Σίμωνος Πέτρας ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών χοροστάτησε στον Μέγα Αρχιερατικό Εσπερινό στον Ναό των Αγίων Αποστόλων στην ιστορική κωμόπολη της Πελασγίας, στην Ανατολική Φθιώτιδα.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών στο κήρυγμά του χαρακτηριστικά ανέφερε:

«Σήμερα η Αγία μας Εκκλησία μας αξιώνει να εορτάσουμε τους Αγίους Ενδόξους Πρωτοκορυφαίους Αποστόλους Πέτρο και Παύλο, δύο ογκόλιθους, δύο τεράστια μεγέθη, δύο ηγέτες της Εκκλησίας, κορυφαίους πραγματικά οι οποίοι άλλαξαν την ιστορία του κόσμου σε Ανατολή και Δύση, σε Βορρά και Νότο κι οι οποίοι δεσπάζουν και σήμερα και αποτελούν σημείον αναφοράς για τη Δύση και για την Ανατολή. Στα πρόσωπα αυτά και στη σχέση αυτών των δύο προσώπων η Εκκλησία μας προβάλλει μεταξύ των άλλων και την αληθινή φιλία, φιλία την οποία έχουμε πολύ ανάγκη στην εποχή μας γιατί ζούμε σε μία εποχή αφιλίας, σε μία εποχή που δεν έχουμε μάθει ούτε να διαφωνούμε, σε μία εποχή που δεν έχουμε μάθει να είμαστε διαφορετικοί, σε μία εποχή που δεν μπορούμε να αποδεχθούμε τη διαφορετικότητα και την μοναδικότητα την οποία έχει ο καθένας ενώ επαγγελλόμεθα, ότι είμαστε «open minded», ανοιχτόμυαλοι, ανοιχτόκαρδοι, ότι είμαστε χειραφετημένοι, παρά ταύτα θέλουμε οι άλλοι να είναι όπως θέλουμε εμείς και πολλές φορές ακόμα και τα ίδια μας τα παιδιά, οι άνθρωποι του περιβάλλοντός μας, οι άνθρωποι της εργασίας μας, της καθημερινότητάς μας..

Έρχεται λοιπόν και μας φέρνει αυτά τα δύο πρόσωπα τα οποία είχαν την τόλμη να διαφωνήσουν στην Αποστολική Σύνοδο, δύο πρόσωπα, τα οποία εξέφραζαν δύο διαφορετικούς κόσμους, αλλά αγαπήθηκαν τόσο πολύ γιατί αγάπησαν τόσο πολύ τον Χριστό, που πραγματικά η Εκκλησία τους γιορτάζει μαζί, τους αγιογραφεί αγκαλιασμένους, τους προβάλλει ως παράδειγμα φιλίας και μέσα από τα Αναγνώσματα και την Υμνολογία μας αναδεικνύει και ένα στοιχείο της κοινής φιλίας, γιατί γνωρίζουμε πολύ καλά ότι οι φιλίες πάντοτε βασίζονται όχι μόνο σε κοινά πιστεύω, αλλά και σε κοινά παθήματα, σε κοινά βιώματα.

Και σήμερα μας μιλούν τα Αναγνώσματα πολύ για τη λύπη γιατί και οι δύο πέρασαν μεγάλες λύπες, μεγάλες θλίψεις, μεγάλες ταλαιπωρίες, μεγάλες κακουχίες κι είναι αλήθεια ότι στη ζωή μας όσοι άνθρωποι έχουν πονέσει μαζί μας αυτοί κέρδισαν θέση στην καρδιά μας. Όσοι μοιράστηκαν τη λύπη μας, είδατε, μοιρασμένη λύπη, μισή λύπη, μοιρασμένη χαρά, διπλή χαρά, όσοι άνθρωποι στάθηκαν στον πόνο μας, στο πένθος μας, στην ορφάνια μας, στην αδικία στην οποία υφιστάμεθα, όσοι άνθρωποι στάθηκαν συνοδοιπόροι και συναντιλήπτορες, αυτοί έγιναν πραγματικοί φίλοι. Και ο Απόστολος Πέτρος κι ο Απόστολος Παύλος μοιράστηκαν πολλές θλίψεις και γι' αυτό και τα Αναγνώσματα από την Καθολική Επιστολή του Αποστόλου Πέτρου αναφέρονται στην «κατά Θεόν λύπη», γιατί υπάρχει και η λύπη την οποία προκαλεί ο εγωισμός, η ιδιοτέλεια.

Η «κατά Θεόν λύπη» βρίσκεται στον άνθρωπο που αγαπά, στον άνθρωπο που είναι δίκαιος, στον άνθρωπο ο οποίος είναι κοινωνικός, στον άνθρωπο ο οποίος δεν ζει για τον εαυτό του και όταν βλέπει ότι το όραμά του για μια δίκαιη κοινωνία, για μια κοινωνία αγάπης, συντροφικότητας, φιλίας, καλοσύνης, ισότητας, όταν βλέπει ότι αυτό δεν γίνεται πραγματικότητα αλλά πολεμάτε λυπάται, κλαίει και οδύρεται.

Ο άνθρωπος ο οποίος αποτυγχάνει να αγαπήσει, αποτυγχάνει να ανταποκριθεί στην αγάπη, αποτυγχάνει να σταθεί στις σχέσεις του, στην οικογένειά του, στην καθημερινότητα του, στους συνανθρώπους του, να σταθεί ως πραγματικά συνάνθρωπος, ως πραγματικά φίλος, ως πραγματικά άνθρωπος, αυτός είναι που λυπάται «κατά Θεόν» και μετανοεί, διότι η «κατά Θεόν λύπη μεάνοιαν κατεργάζεται», δεν οδηγεί σε απελπισία αλλά οδηγεί σε μία αλλαγή, σε μία αποφασιστική στροφή σαν αυτή που έκανε ο Σαούλ, ο οποίος εδίωκε τον χριστιανισμό, ο Παύλος δηλαδή, και μεταστραφεί στην πορεία του προς τη Δαμασκό και έγινε ο Απόστολος των Εθνών Παύλος.

Είναι εισιτήριο κι είναι πρόκληση η φιλία και να μην περιμένουμε στη ζωή μας να βρούμε ανθρώπους, οι οποίοι να είναι οι καθρέφτες μας, να είναι κλώνοι μας, να είναι φωτοτυπίες δικές μας. Δεν υπάρχουν τέτοιοι άνθρωποι ακόμα και αν έχουν βγει μέσα από τα σπλάχνα μας, μέσα από την ύπαρξή μας, ακόμα και αν έχουν το ίδιο DNA με εμάς και αν είναι συγγενής μας βιολογικοί. Ο κάθε άνθρωπος έχει το προνόμιο να είναι μοναδικότατος, ανεπανάληπτος, απερίγραπτος, να μην αντιγράφεται, αναντικατάστατος και αυτό για να προκαλείται η ελευθερία μας, για να μάθουμε να ζούμε ελεύθεροι αποδεχόμενοι ο ένας τον άλλον και ζώντας το συναρπαστικό μυστήριο της ανακάλυψης του άλλου, της ανακάλυψης του θησαυρού που έχει, της ανακάλυψης μοναδικότητος του. Αυτό είναι το οποίο συνεπαίρνει, αυτό είναι το οποίο συγκλονίζει, αυτό είναι που κάνει την αγάπη όμορφη. Αν κανείς αγαπάει το καθρεφτάκι του δε χαίρεται τίποτα. Αν κανείς αγαπάει το είδωλο του δε χαίρεται τίποτα, αν κανείς αγαπάει τον εαυτό του δε χαίρεται τίποτα. Η αγάπη, η οποία είναι λυτρωτική, συναρπαστική, εκρηκτική, ανεπανάληπτη είναι η αγάπη προς τον διαφορετικό.

Αυτή την αγάπη φέρνει μπροστά μας η Εκκλησία στα πρόσωπα αυτών των δύο φίλων, τον Απόστολο Πέτρο και τον Αποστολον Παύλο αλλά και με έναν έμμεσο τρόπο εκκλησιολογικά θέλει να πει και στη Δύση η οποία βασιζόμενη στο δήθεν «Αλάθητο» του Αποστόλου Πέτρου έχει θεμελιώσει μια μοναρχία, αρνείται τη φιλία, αυτή την τραγωδία της. Αρνείται τη φιλία, γιατί όταν λες ότι είσαι αλάθητος σημαίνει ότι αρνείσαι τη δυνατότητα να συναντήσεις τον άλλον».

Ακολούθησε Λιτανεία της Ιεράς Εικόνας στους δρόμους της Πελασγίας και μετά το πέρας των Ιερών Ακολουθιών ο Σεβασμιώτατος είχε μία πνευματική και εποικοδομητική επικοινωνία με όλους τους κατοίκους και κυρίως με τους νέους της Πελασγίας στην γραφική πλατεία.

Το πρωί του Σαββάτου 29ης Ιουνίου 2024 ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών ιερούργησε στον Ναό των Αγίων Αποστόλων της πόλεως Λαμίας στην περιοχή του Παγκρατίου.

Στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών χαρακτηριστικά ανέφερε:

«Ο Απόστολος Πέτρος και ο Απόστολος Παύλος αποτελούν για μας ηγέτες, πνευματικούς στη ζωή της Εκκλησίας. Αυτοί καθοδήγησαν τους λοιπούς Αγίους Αποστόλους μετά την Ανάληψη του Χριστού μας, αυτοί ανέλαβαν το δύσκολο έργο της εξάπλωσης του Ευαγγελίου μέσα στην ιστορία του κόσμου. Ξέρετε πολύ καλά ότι στη ζωή μας ότι πολλές φορές μπορεί να υπάρχουν πολύ ωραίες ιδέες, πολύ ωραίες προτάσεις, πολύ ωραία προγράμματα, όταν γίνεται μια διαδήλωση...

Τα δύσκολα όμως αρχίζουν όταν κανείς καλείται να κάνει πράξεις., όταν κανείς καλείται να λύσει αδιέξοδα. Πολλές φορές είναι ανέφικτο γιατί στα όνειρά μας μπορούμε να ονειρευόμαστε, αλλά στην πραγματική ζωή βρισκόμαστε ενώπιον συγκεκριμένων προβλημάτων και καλούμεθα να βρούμε λύσεις και από εκεί θα αξιολογηθούμε.

Ο Απόστολος Πέτρος λοιπόν και ο Απόστολος Παύλος ίδρυσαν Εκκλησίες, χειροτόνησαν Επισκόπους, κήρυξαν τον Χριστιανισμό, ήρθαν σε διάλογο με τους αντίθετους της εποχής τους, αντιμετώπισαν προβλήματα, συγκρούσεις, διωγμούς, μπήκαν στις φυλακές, βασανίστηκαν, πέρασαν τα χίλια δύο κι όμως πέτυχαν στην αποστολή τους.

Αυτό όμως, το οποίο τους καταξιώνει είναι όταν τις αδυναμίες τις μετατρέπουν σε δύναμη, όταν έχουν τη δύναμη της αυτογνωσίας, όταν έχουν τη δύναμη να βλέπουν τη πραγματικότητα του εαυτού τους και την αλήθεια τους και να προχωρούν μπροστά.

Ο Απόστολος Παύλος, ήταν αυτός ο οποίος με το χέρι του λιθοβόλησε τον Στέφανο, ήταν σκληρός, διώκτης, φανατικός, φονταμενταλιστής Ιουδαίος κι όμως μεταστράφηκε και έγινε ο Απόστολος των Εθνών, έγινε ο Απόστολος, ο οποίος τόλμησε σε εκείνη την εποχή να πει ότι , δεν υπάρχει Ιουδαίος, δεν υπάρχει Έλληνας, δεν υπάρχει ελεύθερος και δούλος, αλλά οι πάντες είμαστε ένα, όλοι αποτελούμε το Σώμα του Χριστού.

Φοβερή ανατροπή! Απίστευτη! Μέσα στη Ρωμαϊκή κυριαρχία, μέσα σε ένα Κράτος και μία οντότητα. η οποία όμως είχε στοιχεία κυριαρχίας, η ανισότητα μεταξύ των ανθρώπων και ιδίως ανδρών και γυναικών, τολμάει ο Απόστολος Παύλος να κηρύξει αυτή την αλήθεια. Και από την άλλη ο Απόστολος Πέτρος αρνείται τον Χριστό τρεις φορές, αυτός που ήταν θερμός, αυτός που πήγε να κόψει το αυτί του Μάλχου όταν πήγαν να συλλάβουν τον Χριστό τόσο φανατικός και τόσο ζηλωτής και παραταύτα ο Χριστός του είπε : «Πέτρο θα με αρνηθείς τρεις φορές και τότε θα λαλήσει ο αλέκτωρ τρεις φορές...» κι ο Πέτρος δεν μπορούσε να φανταστεί ποτέ, ότι θα έρθει η ώρα να αρνηθεί τον Χριστό και παραταύτα αρνείται τον Χριστό.

Ο Πέτρος μετανόησε και έκλαψε πικρώς κι αυτό το δάκρυ του Πέτρου έγινε η δύναμή σου, έγινε το σύμβολο της αγάπης σου για να διασχίσει τα πέρατα της Οικουμένης και να μαρτυρήσει το Ευαγγέλιο του Χριστού.

Άρα λοιπόν παίρνουμε από τους Αγίους Πρωτοκορυφαίους Αποστόλους δύο παραδείγματα μετανοίας, δυο παραδείγματα εξελισσιμότητας, αυτό σημαίνει μετάνοια: να εξελίσσομαι, να μπορώ να βλέπω τα λάθη μου, να μπορώ να βλέπω τις αστοχίες μου κάθε μέρα στην ζωή μου, στον τρόπο που συμπεριφερόμαστε, στον τρόπο που ενεργούμε.

Αυτό όμως που υπάρχει, είναι η δυνατότητα να αγωνιζόμαστε, η δυνατότητα να αναθεωρούμε πράγματα και η δυνατότητα να βλέπουμε στο παρελθόν δημιουργικά. Να δούμε μαθήματα από τα παθήματα προκειμένου να προχωράμε ακόμα καλύτερα, ακόμα πιο δυνατά, ακόμα πιο δημιουργικά.

Να κάνουμε την αρχή από τα προσωπικά μας, τον εαυτό μας, από την καθημερινότητά μας, από τη ζωή μας, μέσα στο δωμάτιό μας, όπως έλεγε ένας Πατέρας της Εκκλησίας : Άμα δεν αλλάξω μέσα στο δωμάτιό μου που βρίσκομαι μόνος μου μέσα στο κελλί μου, δεν θα αλλάξω πουθενά» και δεν θα αλλάξει με τίποτα ούτε ο Δήμος, ούτε η Μητρόπολη, ούτε η Περιφέρεια, ούτε η Ελλάδα, ούτε η Ευρώπη, ούτε η Οικουμένη.

Οφείλουμε να κάνουμε ένα ξεκίνημα προσωπικό. Να αναθεωρήσουμε, να δούμε τις παραλείψεις μας, να δούμε τις ελλείψεις μας, να δούμε τα αδύνατά μας σημεία. Να δούμε την αλήθεια μας και να μην κλείνουμε τα μάτια.

Μεγάλα μηνύματα λοιπόν, μεγάλες προκλήσεις και ο Απόστολός Πέτρος και ο Απόστολος Παύλος και όλοι οι Άγιοι Απόστολοι που τους εορτάζουμε αύριο και κατά αγαθή συγκυρία μαζί με όλους τους Αγίους Πάντες της Εκκλησίας μας που είναι η Σύναξη όλων των Αγίων Αποστόλων και η γιορτή απάντων των Αγίων.

Οι δοκιμασίες, οι αναποδιές, όλα φέρνουν έμπνευση, όλα φέρνουν αισιοδοξία, όλα φέρνουν ελπίδα, , όλα φέρνουν χαμόγελο, αρκεί να πιστέψουμε δημιουργικά στον εαυτό μας και να μπορούμε να πούμε σαν τον Απόστολο Παύλο «Η δύναμής μου εν ασθενεία τελειούται»... «Όταν ασθενώ τότε δυνατός ειμί».

Αυτή είναι η πραγματική αισιοδοξία, όχι μία πλασματική αίσθηση ότι είμαστε κάποιοι, όχι ένας ναρκισσισμός, όχι είμαι εγώ και κανένας άλλος αλλά ακριβώς επειδή είμαι αδύναμος είμαι δυνατός, επειδή είμαι ασθενής, είμαι υγιής, επειδή κάνω λάθη γι' αυτό μπορώ και να κάνω και ανδραγαθήματα, μπορώ πραγματικά να αλλάξω τον κόσμο.

Αυτή τη δύναμη, αυτή την αισιοδοξία, αυτή την ελπίδα σας τη χαρίζω σαν δώρο μέσα από την καρδιά μου σήμερα από εδώ, από το Παγκράτι της Λαμίας, από αυτή την ενορία η οποία φανερώνει και αποκαλύπτει, ότι είναι δυνατή, ότι είναι ισχυρή, ότι είναι πρωτοπόρα, ότι αγαπά και προχωρά μπροστά».

Οι Ιερές Ακολουθίες, τόσο του Εσπερινού, όσο και του όρθρου και της

Αρχιερατικής Θείας Λειτουργίας μεταδόθηκαν απευθείας από τον Ραδιοφωνικό Σταθμό της Ιεράς Μητροπόλεως (89,4 Fm) και από διαδικτύου.

Τα Ιερά Αναλόγια στελέχωσαν Πρωτοψάλτες και Ιεροψάλτες των Ναών, Καθηγητές του Ωδείου της Ιεράς Μητροπόλεως, υπό τον Διευθυντή του Ωδείου Δρ. κ. Ανδρέα Ιωακείμ.

Στις Ιερές Ακολουθίες μεταξύ των πιστών παραβρέθηκαν: ο Υπουργός Υποδομών και Μεταφορών κ. Χρήστος Σταϊκούρας, ο Αντιπεριφερειάρχης Π.Ε. Φθιώτιδος κ. Ηλίας Σανίδας, ο Αντιπεριφερειάρχης κ. Κωνσταντίνος Αποστολόπουλος, ο Δήμαρχος Στυλίδος κ. Ιωάννης Αποστόλου, ο Αναπληρωτής Δημάρχου Λαμιέων κ. Γεώργιος Ποντίκας, ο Διοικητής του ΚΕΥΠ Ταξίαρχος κ. Αναστάσιος Μαυρομάτης, ο Διοικητής του Γενικού Νοσοκομείου Λαμίας κ. Ανδρέας Κολοκυθάς, ο Διευθυντής Β/θμιας Εκπαιδεύσεως Ν. Φθιώτιδος κ. Κωνσταντίνος Σπαλιώρας, καθώς εκπρόσωποι σωμάτων ασφαλείας και άλλων φορέων και συλλόγων του τόπου.

[Περισσότερες φωτογραφίες στο άλμπουμ:](#)

